

JOSEP MARIA ESPINÀS I QUICO PI DE LA SERRA

Diumenge de vici i d'identitats

Durant l'abril, la TV3 prepara canvis de programació esperats i reclamats, alguns, des de fa temps, sobretot pel que fa als informatius. Els polítics del país, representats al Consell d'Administració de la casa, havien reivindicat més informatius i un debat. I això ja ha arribat o ho farà aviat.

La reclamació de més informatius també serà satisfeta. A partir del 22 d'abril hi haurà cada dia Telenotícies nit, que serà presentat per Tatxo Benet. I, els caps de setmana, els teleadictes de TV3 no hauran de canviar de canal per estar informats al migdia.

Malgrat les alarmes provocades per la retirada de programació de la pel·lícula de Francesc Bellmunt, *L'Orgia*, tot i ser anunciada als mitjans de comunicació, les «nits fortes» de TV3 estan assegurades. Definitivament aquesta programació començarà, divendres 25 d'abril, després del debat, amb la projecció de *L'Orgia*.

«Identitats», de nou

Identitats, programa d'entrevistes dirigit i presentat per Josep M. Espinàs, va ser un espai que es va anar consolidant a poc a poc, per la seva seriositat i el seu interès. Després d'un any de silenci, el programa torna a emetre's a una hora ben apropiada, com és el diumenge a la tarda.

Els espais d'entrevistes no han estat un èxit a TV3; Piano-Bar, amb guió de Vázquez Montalban i presentació de Jordi Estadella, ha sorprès pel seu fracàs, malgrat comptar amb bons personatges i bon guió. Les entrevistes de Carme Alcalde no van aconseguir despertar el mínim interès.

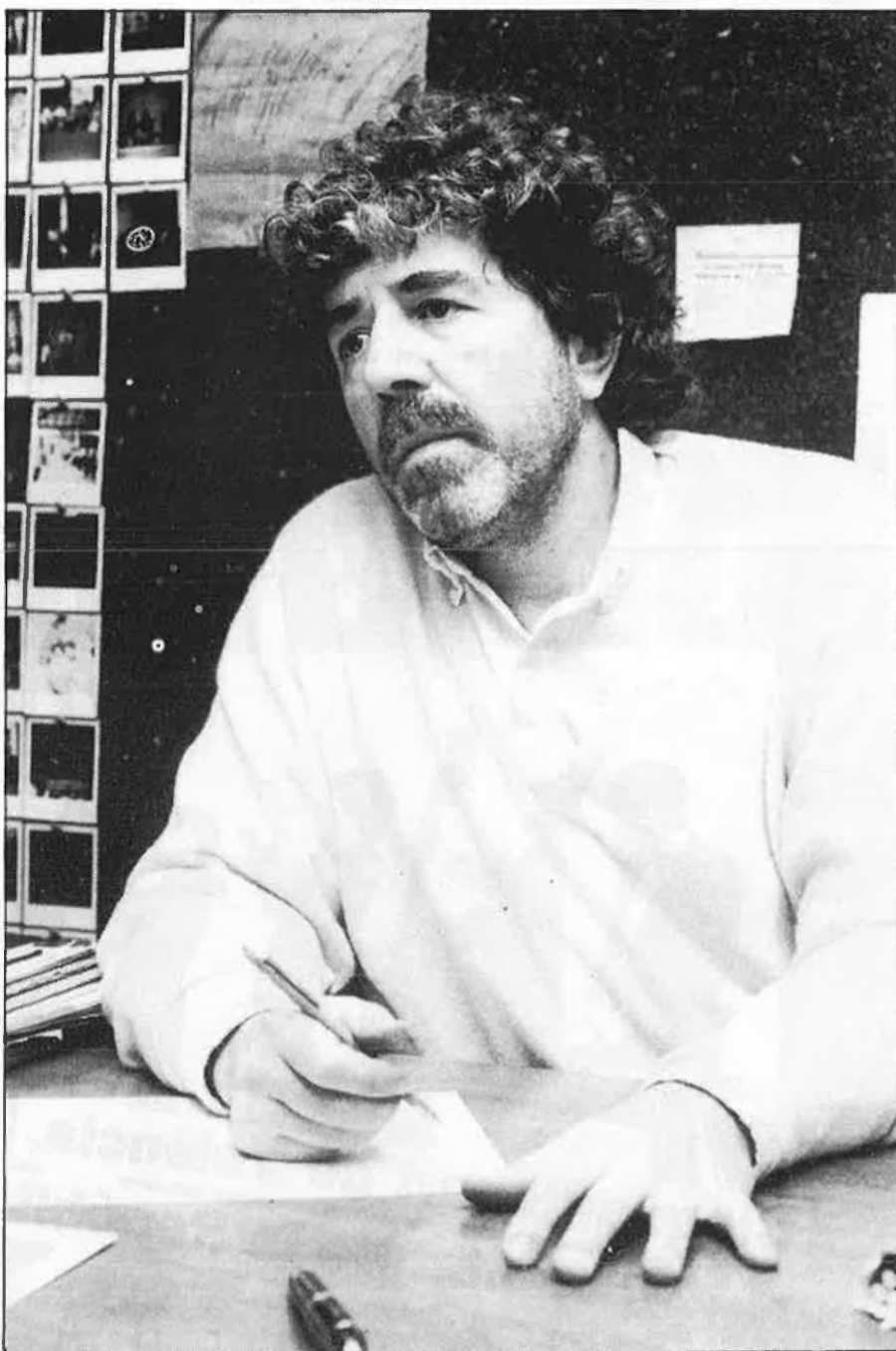
En canvi, l'espai d'Espinàs, potser no prou valorat en el moment de la seva emissió, s'ha trobat a faltar, sobretot per la seva capacitat a l'hora d'escollir els entrevistats i el to de la conversa.

Espinàs explica a EL TEMPS com veu aquesta nova fase: «La línia d'ara és pràcticament la mateixa d'abans. Mantenir una hora de conversa oberta, defugint els perills del lluïment

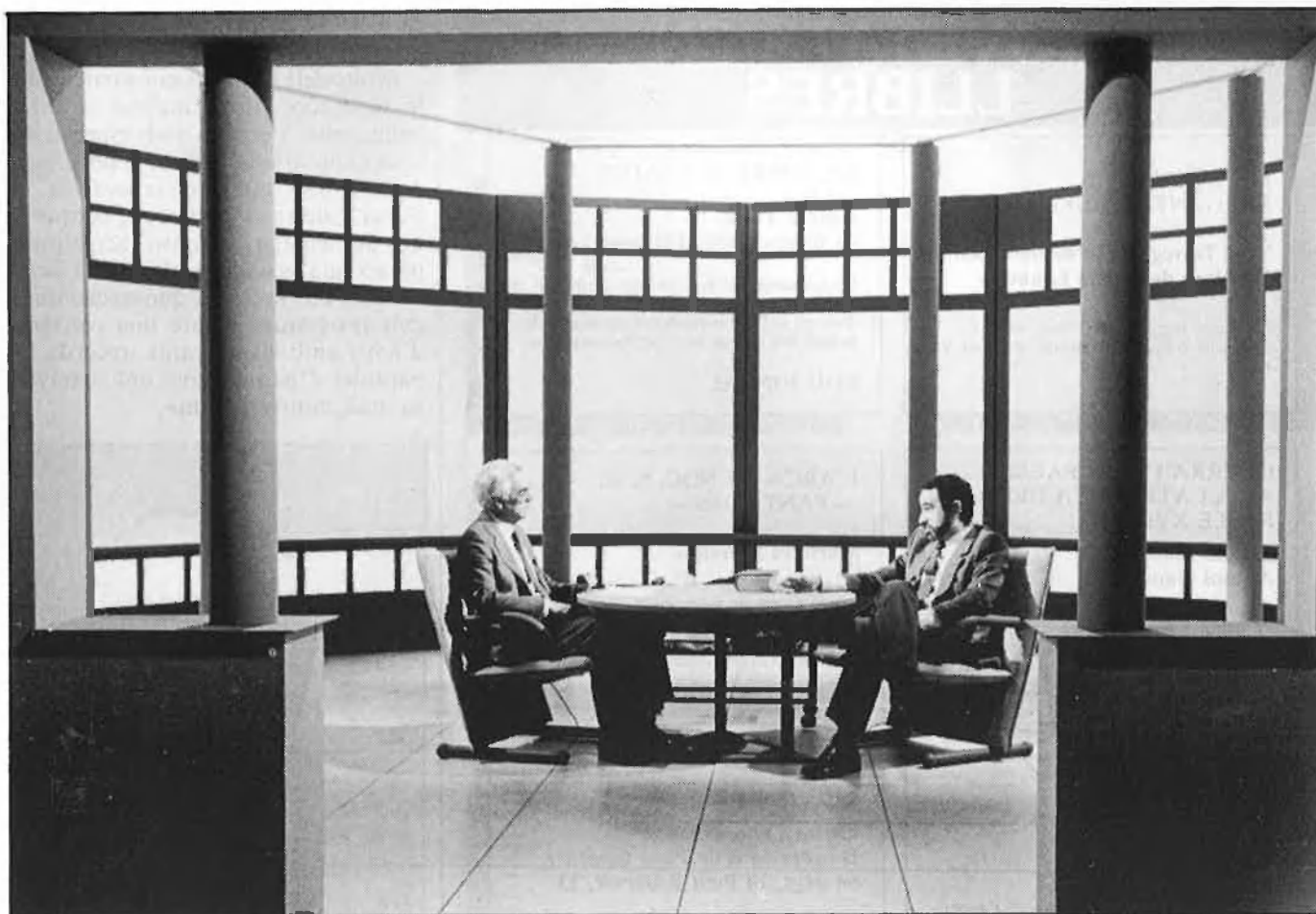
Pi de la Serra dirigeix i presenta «El vici de cantar». A la dreta, Espinàs, amb Ramon Folch.

La programació de la TV3 es reforça aquests dies amb alguns programes, entre els quals destaquen, sobretot, «Identitats», conduït per Josep M. Espinàs, i «El vici de cantar», per Quico Pi de la Serra. Tots dos per a diumenge al vespre.

Elisa Galangau

DOMENEC UNIBERT

personal o de pressionar l'entrevistat, de manera que es creï un clima de confiança, que és el que permet que la persona convidada es manifesti amb naturalitat i mostri més suggestivament tots els aspectes del seu caràcter. Ha sorprès que jo no tingui cap reunió prèvia amb els personatges, per posar-nos d'acord sobre els temes. Ho faig així perquè vull que la conversa sigui autèntica, és a dir, que neixi en aquell moment, i em penso que aquesta autenticitat és captada per l'espectador. Vull que l'espectador s'adoni que, a mi, també em sorprenen algunes respostes de l'entrevistat, i que per tant assisteix a una experiència humana fresca i irrepètible. Naturalment, això no vol dir que no em prepari força, però s'ha de notar el menys possible, i tot ha de ser viu i semblar fàcil, encara que no ho sigui tant.»

Espinàs no amaga que una de les qüestions que més el va preocupar i ara el torna a inquietar és la de trobar dones entrevistables: «Si em limités a buscar escriptors, actrius o figures de l'espectacle no tindria cap problema, però seria massa convencional. M'interessa molt presentar dones que hagin fet bona feina en altres camps —en la investigació científica, en l'es-

port, en el camp empresarial, etc— i que, a més, estiguin disposades a sortir en la televisió i reuneixin les condicions que aquest mitjà exigeix. I això, per desgràcia, no és fàcil, perquè la dona, encara avui, no ocupa els llocs que li pertocquen. És amb aquest criteri de normalitat, que em sembla positiu, que intento convidar dones a *Identitats*».

L'escriptor confessa que comprovar les diferències de la gent és un dels grans atractius que té per a ell fer el programa i que, a partir d'aquest, ha après a estimar «la diversitat de les persones que ens envolten».

Un vici poc viciat

També el diumenge, tot just després d'*Identitats*, es programa un nou espai, *El vici de cantar*, dirigit i presentat per Quico Pi de la Serra, de dotze capítols, dedicats a cantautors d'arreu del món. Cada espai és monogràfic i els cantants presentats són: Paolo Conte (Itàlia), José Afonso (Portugal), Silvio Rodríguez (Cuba), Daniel Viglietti (Portugal), Wolf Biermann (Alemanya), Pino Daniele (Itàlia), John Martyn (Escòcia), Francis Lavani (Euskadi-Nord) i Claudi Martí (Occitània).

Per tal d'enllestir aquest programa, Pi de la Serra, amb un equip de cinc persones, ha fet més de 35.000 Km. Ara tot ja és totalment filmat i Pi de la Serra se sent molt satisfet de l'experiència. Quico ens defineix *El Vici de cantar* com un vici que parteix d'una idea de Pepo Sol i que intenta demostrar la total vigència dels cantautors en tot el món: «Un cantautor és una persona que fa el procés de creació i, després, dóna la cara. La cançó ací només s'entén com un fet reivindicatiu, i no és així. Una persona que es dedica a la creació artística és una altra cosa. Brasil n'és un bon exemple, com també els EUA. Allà funciona aquest tipus de cantant, però es treballa a nivell de *show*. Hi ha un equip (productor, tècnic, escenògraf...).

Ací, això és difícil, perquè hi ha una manca d'ajuda institucional. La sèrie demostra que la cançó és un fet vigent i d'actualitat, i que aquesta no és limitada i és oberta del tot. Ho hem fet amb tot l'amor del món».

Pi de la Serra diu que mai no havia fet de presentador i que davant la possibilitat de continuar amb una altra sèrie, no pot dir res, «perquè el futur no se sap mai». De moment, està supervisant-ne els doblatges i es comen-

NOVETATS EN LLIBRES

MITJA CUA I LA SARGANTANA DEL MAR

Toni Torregrosa i Pasqual Alapont
Dibuixos de Cristin Lahuerta

Col·lecció Premis Enric Valor, núm. 5
Federació d'Entitats Culturals del País Valencià

LA TORRE BERNADOT

Antoni Turull
El Balanci, 185. 176 pàgs.

L'adolescència com a paradís perdut en el marc dels anys de la postguerra, sota la mirada d'un noi de l'alta burgesia que veu la seva classe amb una mirada dura i afectuosa alhora.

EDICIONS 62

GUERRA I VIDA PAGESA A LA CATALUNYA DEL SEGLE XVII

Antoni Pladevall
Antoni Simon

(Segons «el diari» de Joan Guàrdia, pagès de l'Esquirol, i altres testimonis d'Osona.)
Biblioteca Torres Amat (Nova etapa núm. 3).

CURIAL EDICIONS CATALANES

L'ARCA DE NOE, S. A. —FANTASIES—

Martínez Ferrando

Edició a cura de Josep Piera.
Un suggeridor recull de contes d'un clàssic de la nostra narrativa.
Col·lecció Gregal Juvenil.

GREGAL LLIBRES

ÉS MOLT SENZILL, DIGUEU-LI CATALUNYA

Josep Guia

L'autor, un català del sud, com ell s'anomena, diu les coses pel seu nom, i ens fa una proposta que trenca amb el vell catalanisme regionalista.

EL LLAMP

L'ÚLTIM DELS DRACS.

Carles Cano
Il·lustracions de Paco Giménez
64 pàgs. El Petit Esparver, 13

«Benvinguts, passeu, passeu! N'Artús, l'últim dels dracs i el drapaire d'en Guillem aviat us conduiran volant per cels de cotó a màgics llocs mai petjats.»

EDICIONS DE LA MAGRANA

DICCIONARI CASTELLÀ-CATALÀ

Els diccionaris de l'Enciclopèdia.
De venda en llibreries.

ENCICLOPÈDIA CATALANA

POESIA COMPLETA

Joan Maragall
Col·lecció Obres Completes, núm. 1

Per fi una edició assequible i acurada (feta per Enric Bou) de tota la poesia de Maragall, ordenada cronològicament.

EDITORIAL EMPÚRIES

TECNOLOGIA. LA CIÈNCIA EN EL TREBALL

Robin Mckie
Col·lecció: Les Ciències

Llibre clar i entenedor, destinat als infants, vistosament il·lustrat, sobre els darrers avenços tecnològics.

BARCANOVA

TERRA GUANYADA I ALTRES CONTES

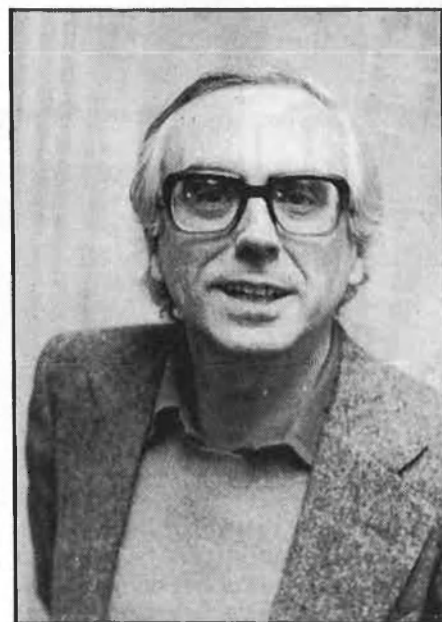
Gonçal Castelló
Col·lecció «L'Aplec», 128 pàgs.

Carlins, rodors, la contesa del 1936, les presons franquistes, tot això sota l'esguard d'un escriptor català de Gandia, d'una vigoria i un tremp humà admirables.

EL LLAMP

ça a preparar per fer més cançons i gravar un nou disc.

Molts dels cantants que apareixen a la sèrie són, d'una manera o altra, amics seus. Recorda amb especial estima el programa dedicat al portugués José Afonso, que, amb la seva veu, va donar l'alerta el 25 d'abril, perquè és un homenatge. Afonso actualment pateix una malaltia escleròtica i ja no actua. Pi de la Serra, que en cadascun dels programes manté una conversa d'amic amb els cantants, recorda les paraules d'Afonso com una «conversa molt impressionant».

«L'entrevistat ha de sorprendre l'espectador i a mi».

Per presentar cada cantant, el capítol té una part d'entrevista informal, una actuació conjunta entre Pi de la Serra i el convidat, una selecció de tres o quatre cançons gravades, preferentment per la televisió del país d'origen, per veure com es mou normalment en la seva terra, i si durant el rodatge s'ha produït algun recital, també se n'han gravat fragments en directe, per inserir-los-hi i donar-ne una visió més global. Aquest és el cas de Gilberto Gil, del qual es reproduirà el primer concert d'una sèrie que ha fet recentment a Rio de Janeiro.

En el rostre cansat de Pi de la Serra, porta tot el dia treballant en el doblatge, es nota la tranquil·litat del qui està satisfet de la seva feina.

Trenta-cinc mil Km de cançó ens esperen durant dotze setmanes a TV3, els diumenges a la tarda, en un espai insòlit, perquè, tot i ser tècnicament perfecte, aconsegueix de mostrar una nova cara de la música; ben feta, explicada, interpretada i escoltada entre amics. □

LLIBRERIA TRES I QUATRE

Pérez Bayer, 11. Tel. 352 91 10. 46002-València